

KRAJNĽANSKE NOVINY

ročník 1. číslo 5 / 1994 cena 3 Sk

VOĽBY DO NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY 1994

Vážení voliči

Voľby do Národnej rady Slovenskej republiky sa vykonajú dňa 30. septembra 1994 od 14.00 h do 22.00 h a dňa 1. októbra 1994 od 7.00 h do 14.00 h. Obec Krajné má vytvorené 3 volebné okrsky na zabezpečenie plynulého priebehu volieb.

Miestom konania volieb v okrsku č. 1 je zasa-dačka Obecného úradu v Krajnom, pre voličov býva-júcich v Krajnom - dedina, t. j. čísla domu 1 - 324, 860 - 873.

Miestom konania volieb v okrsku č. 2 je Požiar-na zbrojnica v Krajnom, pre voličov bývajúcich: Podprehora, Bukovina, u Ferancov, Trnie, u Januš-kov, u Marušicov, Hodovec, Svinová, Vydarených do-lina, Kahúnová dolina, Luskovica, Podvrch, u Mozo-lákov, Vápenky, Ošmek, Dobrá Mera, u Malovicov, Žadovica, Mitalovec, Prehôrka, Zbehy, t. j. čísla domu 328 - 451, 698 - 968 (bez čísla domu 858, 859, 875, 860 - 873).

Miestom konania volieb v okrsku č. 3 je Požiar-na zbrojnica v Matejovci, pre voličov bývajúcich: Matejovec, Nebojsa, Chalupy, u Sivákov, Podrienie, u Drobnych, Osikovce, KOnkušová dolina, Stanova dolina, Sychrov, Manigov, Tabán, Jeruzalem, t. j. čísla domu 452 - 695 a 858, 859, 875.

Hlasovacie lístky dostane volič vo volebnej miest-nosti. Volič musí mať pri sebe platný občiansky reukaz!

Všetkým voličom bude pred dňom volieb doručené usmernenie o spôsobe hlasovania a informácia o kandidátoch na zaregistrovaných kandidátnych lis-tinách.

oú

ZO ZASADANIA OBEČNÉHO ZASTUPITEĽSTVA

Dňa 11. augusta 1994 zasadalo Obecné zastupiteĽ-stvo Krajné. Boli prejednané nasledovné témy:

1. OZ schválilo ročnú účtovnú uzávierku na základe účtovnej auditorskej správy.
2. OZ vzalo na vedomie hospodárenie obecného úradu za I. polrok.
3. OZ schválilo vybudovanie pamätnej tabule pad-lých v I. a II. svetovej vojne v roku 1995. Zá-roveň poveruje kultúrnu komisiu spracovať do novembra t. r. za pomoci SZPB v Krajnom zoznam Krajančov padlých v oboch vojnách.

4. OZ schválilo odovzdanie židovského cintorína Židovskej obci.
5. OZ schválilo pre ĽŠU v Krajnom finančnú čiast-ku 10 000 Sk na nákup hudobných nástrojov.
6. OZ schválilo pre vykonanie volieb do NR SR, ktoré sa budú konať 30. 9. a 1. 10. 1994: 3 volebné okrsky 3 zapisovateľky (p. Boorová, Drobná, Macúchová) 5 členov v každej volebnej komisii.
7. OZ schválilo pre priebeh komunálnych volieb nasledovné:
 - počet poslancov obecného zastupiteĽstva - 18
 - urobiť anketu medzi občanmi na spracovanie kandidátky pre komunálne voľby
 - anketu realizovať do konca septembra.
8. OZ vzalo na vedomie zvýšené náklady na likvidá-ciu tuhého komunálneho odpadu.
9. OZ poveruje Ing. Kolníka vypracovať štúdiu e-konomického zhodnotenia separovaného zberu tu-hého komunálneho odpadu a na základe toho spra-covať systém úľav pre občanov pri platbe za vývoz tuhého komunálneho odpadu.

Ing. Kolník

DVE OTÁZKY RIADITEĽOVI R P D

1. Aká je tohoročná úroda obilnín, zemiakov a o-vocia?
2. Prečo RPD uprednostnilo pri zbere sliviek a chmeľu cudzích brigádnikov pred miestnymi - či už dôchodcami, študentmi a nezamestnanými? Tieto otázky som položila za redakčnú radu Kraj-nianskych novín riaditeĽovi RPD v Krajnom pánovi Milanovi Kúdelovi. Aj napriek tomu, že ho čakalo v ten deň úradné jednanie v Bratislave, ochotne na ne odpovedal za prítomnosti ekonómky rastlin-nej výroby pani Emilie Medvedovej.
1. Tohoročná úroda obilnín je najslabšia za pos-ledné roky, pretože sme nemali dostatok finan-čných zdrojov na nákup hnojív a chemikálií. Výkup obilia bol tiež s problémami. Napriek uzavretým výkupným zmluvám s fondom hmotných rezerv prebiehal výkup na jar pod dohodnuté

ceny. Úroda zemiakov bude toho roku veľmi slabá, čo spôsobilo jednak veľké sucho, nedostatok vlhky v hlavnom vegetačnom období a okrem toho, po skúsenosti z minulého roku, keď boli veľké problémy s odbytom zemiakov, sme výrazne znížili oševné plochy zemiakov aj na našom družstve. Štátny fond z predošlej úrody vykúpil zemiaky po 3 Sk za kg. Z nášho skladu zemiakov vo Vadovciach ich vyvážal ešte v máji do škôl a nemocníc zadarmo, ostatným organizáciám po 1,10 Sk za kg.

Úroda sliviek je dobrá napriek tomu, že neboli peniaze na chemickú ochranu a hnojivá. Skúsenosti z iných družstiev, ale aj nášho, poukazujú na veľké rozkrádanie zemiakov, u nás aj sliviek (v minulom i v tomto roku). Stráženie sliviek sme dohodli s miestnym Poľovníckym združením, ale kradne sa aj napriek tomu.

- Už v minulosti som toto vypočítal vedúcim pracovníkom. Môžem to doložiť zápisnične (čo potvrdzujem), že treba uprednostňovať vlastných členov a miestnych občanov pred cudzími. Na počiatku zberu sliviek nebolo dost práce ani pre domácich, chýbali aj debničky. V plnom zbere by sme nemali zabezpečený dostatok domácich pracovníkov, lebo študenti už nastupujú do škôl. S prijímaním nezamestnaných sú veľké problémy, lebo pre nich nemáme stálu prácu a práca na niekoľko dní nie je riešením a družstvu sa nevypláca. Zamestnávame tých dôchodcov - členov RPD, ktorí majú uzavretú pracovnú zmluvu. Čadčianky sme uprednostnili aj preto, lebo domáci (podotýkam, že nie všetci) rozkrádali slivky napriek kontrole.

J. Matyášová
za redakčnú radu

Anketa

Vážení spoluobčania!

V blízkej dobe doručia do každej rodiny anketový lístok, na ktorý môžete napísať mená osôb, ktoré by mali kandidovať na funkciu starostu a členov Obecného zastupiteľstva. Tieto mená vrátane čísla domu (prípadne kopianice) napíšte na druhej strane. Po vyplnení lístok vložte do tej istej obálky a odovzdajte poštovému doručovateľovi, alebo vhodte do poštovej schránky. Na obálku nelepajte poštovú známku. Anketa je anonymná.

Anketu spracuje nezávislá komisia. Jej výsledky budú zverejnené a podľa nej budú určené kandidáti na starostu a poslancov Obecného zastupiteľstva v Krajnom.

Ing. Kolník

SEPAROVANÝ ZBER ODPADU

Na základe celoslovenských štatistických údajov a pozorovaní v našej obci tvorí biologický odpad cca 40 % z celkového objemu tuhého komunálneho odpadu (TKO). Je to teda nezanedbateľná zložka, ktorej treba venovať zvýšenú pozornosť.

Treba si uvedomiť skutočnosť, že táto zložka TKO sa nedá vylúčiť z odpadového hospodárstva, pretože ju tvoria hlavne tieto produkty:

- odumreté časti rastlín
- výkaly živočíchov
- zvyšky potravín
- vypletá burina zo záhrad
- zvyšky pôdy
- ďalšie.

Uvedené zložky boli a budú súčasťou TKO. Po skompostovaní sú cennou surovinou ako hnojivo pre poľnohospodárstvo a záhrady.

Najjednoduchšou a najlacnejšou formou spracovania biologickej časti TKO je kompostovanie priamo v domácnostiach. Pri tomto spôsobe kompostovania odpadajú náklady na dopravu odpadu na verejné kompostovisko a dopravu kompostu na miesto spotreby.

Navrhujem, aby každý občan vykonával vo svojej domácnosti separáciu biologického odpadu a sám ho doma kompostoval. Ako protihodnota mu bude poskytnutá určitá percentuálna zľava za vývoz TKO.

Zámerné nenavrhujem pevnú čiastku v Sk, ale percentá za vývoz TKO, pretože tento poplatok sa môže zvýšiť, čím by bol občan, ktorý bude separáciu vykonávať, poškodený. S občanom, ktorý bude vykonávať separáciu odpadu, bude spísaná zmluva, v ktorej sa občan zaviazá vykonávať separáciu. Obec sa zaviazá poskytovať zľavu za vývoz TKO. Za nedodržanie podmienok zmluvy budú sankcie, ktoré budú predmetom zmluvy.

Z technického hľadiska bude občan potrebovať dva smetné koše v kuchyni. Do jedného bude dávať biologický odpad a bude ho vyprázdňovať nie do terajšej 110 litrovej popolnice, ale do inej nádoby, ktorú bude vysypať na kompostovisko. Do druhého koša bude dávať ostatný odpad, ktorý bude vyprázdňovať do popolnice.

Ako a kde si má občan urobiť kompostovisko, netreba písať. To každý vie, alebo je k tomu dostatok literatúry. Upozorňujem len, že kompostovisko a hnojisko nie je to isté.

Možno niektorých spoluobčanov napadne otázka, prečo sa toto všetko má takto robiť. Dôvody sú veľmi jednoduché - ekonomika a ekológia. Od 1. 8. 1994 musí obec Krajné TKO vyvážať na príkaz Obú Životného prostredia v Starej Turej na skládku v Starej Turej. Za uskladnenie 1 m³ musí obec platiť 145 Sk. Náklady na dopravu sú ešte navyše. Z toho vyplýva, že čím menej budeme vyvážať, tým menej budeme musieť platiť. Ďalší a vážnejší dôvod je, že sa nebude zberať pôda na uskladňovanie "toho", čo nemusí byť a navyše z "toho" nehrozí žiadne nebezpečenstvo.

Ing. Kolník

ODPOVEĎ NA LIST

7. júna, keď sa už vytlačilo 4. číslo Krajníanských novín, mi pošta doručila príspevok podpísaný "Dochádzajúce pracovníčky z Jednoty a Piešťanky". Potešilo ma, že sa konečne ozvali aj občania, aj keď poloanonymne. Štyri otázky na tému "čo sa nám nepáči" stratili do určitej miery na aktuálnosti, na niektoré odpovedal sám život. Napriek tomu sa redakčná rada rozhodla na ne odpovedať. Oslovili sme kompetentných, rozdiskutovali otázky v redakčnej rade. Predkladáme vám otázky našich čitateľiek a odpovede na ne:

1. Prečo nemôže byť otvorený stánok rýchleho občerstvenia na parkovisku, keď sú tam dva stánky už rok (malinovka, zmrzlina)?

2. Prečo nie sú v prevádzke záchody a "pivárik" čurajú poza budovu, keď ideme z práce, alebo čakáme na autobus? Vieme, že každý podnik, čo predáva občerstvenie, musí mať primerané WC.
3. Prečo nie sú v predajni Večierka všetky tovary označené cenovkou, ako je to v predajni Jednoty?
4. Prečo navážači krmív na farmu v Matejovci nechodia cez Žadovicu, ale rozsypajú siláž a slamu po dedine? Veď ani jeden roľník z Matejovca nemal nikdy stodolu v Krajnom a maštal v Matejovci a opačne.
1. Stánky na autobusovom nádraží v minulosti prevádzkovala firma, ktorá zanikla a RPD. Tieto stánky zmenili svojich majiteľov. V súčasnosti ich prevádzkujú súkromní podnikatelia, Milan Kozár stánok so zmrzlinou a Ján Šulovský stánok občerstvenia.
2. Verejné záchody pri požiarnej zbrojnici sú už dlho pripravené na prevádzku. Aj napriek mnohásobným oznámom cestou obecného rozhlasu sa neprihlásil nikto z občanov, kto by bol ochotný za ročnú odmenu 7 000 Sk sa o ne starať (otvárať a zatvárať ich podľa hodín stanovenej prevádzky, pravidelne sa starať o ich čistotu). Keďže ich vybudovanie stálo obec značné prostriedky, je poľutovaniahodné, že neslúžia svojmu účelu. Nájde sa občan, ktorý by bol ochotný sa o ne starať?
3. Iste mnohí z vás privítali netradičný predajný čas aj mimo bežných otváracích hodín, ktorý poskytuje predajňa Večierka a ústretovosť súkromného podnikateľa, ktorý sa snaží veľmi pružne vyhovieť záujmu zákazníkov vo výbere sortimentu tovaru. Ako môže kupujúci zistiť, cena tovaru v tejto predajni je označená vývesnými alebo vyočenými cenovkami, je nalepená etiketovacími kliešťami alebo napísaná priamo perom na tovare podobne, ako je to v predajni Jednoty. Každý zákazník - spotrebiteľ pri dnešnej voľnejšej tvorbe cien uvíta zreteľné označenie cien tovaru pre svoju orientáciu, aj aby mohol porovnávať a kúpiť si tovar tam, kde je to pre neho výhodnejšie, či už nakupuje v predajniach Jednoty alebo u súkromných podnikateľov. Dobré mu padne a malo by to byť samozrejmosťou, aby k nákupu bol priložený pokladničný blok, aby si mohol cenu tovaru prekontrolovať, prípadne zúčtovať (doma, ďalšej osobe a pod.) alebo predložiť pri reklamácií.
4. Po zlúčení družstiev centrálna prípravovňa krmív je sústredená na hospodárskom dvore v Krajnom. Cesta cez Žadovicu do Matejovca je poľná a na pravidelnú prepravu nevhodná. Ako nás informovali, RPD dalo svojim šoférom pokyn, aby išli cez obec primeranou rýchlosťou, aby sa slama a iné objemové krmivá nerozsypali po obci a neznečisťovali ju.

Vážené naše čitateľky, neviem, či naše odpovede na vaše otázky "z denných postrehov" zo života obce sú dostačujúce a podľa vašich predstáv. Museli ste dlhšie čakať na odpoveď, veď naše noviny vychádzajú dvojmesačne (pôvodne mali vychádzať štvrtročne). Veríme, že vám i nám ide o lepšiu kvalitu života v našej obci a že k nej môže prispieť každý občan.

J. Matyášová
za redakčnú radu

50 VÝROČIE SNP

Dňa 28. augusta 1994 sa konali okresné oslavy 50. výročia SNP na vrchu Roh pri Lubine.

Z našej obce už v skorých ranných hodinách odchádzal autobus, ktorý zabezpečoval dopravu aj občanom z okolitých obcí a kopaníc.

Pietny akt pri pamätníku SNP sa začal o 10.30 h kladením vencov. Potom sa účastníci presunuli do amfiteátra, kde si vypočuli slávnostné príhovory,

z úst starostu obce Lubina - ako domáceho a hostí - poslanca Národnej rady SR a podpredsedu Rady Európy p. Fogaša, zástupcu Okresného výboru Zväzu protifašistických bojovníkov v Trenčíne, zástupcu Ministerstva obrany SR, generála Brunovského, amerického letca, zástupcu ZPB v Prahe a ďalších hostí. Počas slávnostného programu prebral starosta našej obce Pamätnú medailu pri príležitosti 50. výročia SNP z rúk zástupcov Ministerstva obrany a OV ZPB.

V kultúrnom programe vystúpila folklórna skupina Javorinka z Miškech Dedinky a dychová hudba Bošovanka.

Okresné oslavy boli dôkladne pripravené a spoločne s priamymi účastníkmi Povstania sme dôstojne oslávili toto významné výročie, ktoré nemôže vymiznúť z historických kalendárov. Veď za slobodu položili statoční ľudia to najcennejšie - svoje životy, a to nielen v našom kraji.

Základná organizácia Zväzu protifašistických bojovníkov v Krajnom pripravila dňa 29. augusta 1994 pri príležitosti 50. výročia SNP kladenie kvetov padlým v druhej svetovej vojne, ktorí sú pochovaní na miestnom cintoríne. Na tomto akte sa zúčastnil aj starosta obce Ing. Valášek.

Upravené hroby a kyticky vďaka svedčia o tom, že nezabúdame, ale vzdávame úctu vyhasnutým životom počas druhej svetovej vojny.

M. Bukovčanová

Zamyslenie nad výročím SNP

V kolobehu každodenného života si človek mnohokrát neuvedomuje, ako ten čas nezadržateľne plynie, nepostojí...

Malé výročia sa menia na okrúhle jubileá a jedna generácia strieda ďalšiu. Z účastníkov sú už pamätníci a je ich medzi nami stále menej a menej. Aj tých, ktorí na vlastnej koži okúsili hrôzy vojny. Pamätníkov tej prvej svetovej vojny je poskromne a tej druhej, ktorá začala 1. septembra 1939, teda pred 55. rokmi, každým dňom menej.

Niektoré udalosti, ktoré sme si pripomínali každoročne, postupne blednú a strácajú na svojom význame. Význam iných s odstupom času akoby rástol. Stávajú sa medzníkmi v živote národa alebo štátu, jej svetlým bodom. Takým výročím je aj okrúhle 50. výročie SNP, ktoré si v týchto dňoch pripomíname. Aj ľud tohto podjavorinsko-podbradlanského kraja sa ho zúčastnil, či už priamo alebo všestrannou podporou tým, ktorí povstali so zbraňou v ruke. Oživilo sa dávné tradície, opäť tu boli ďalší hurbanovci, štefánikovci bojujúci za slobodu, za demokraciu, proti totalite a zlovoľi.

Všetky demokratické krajiny sveta odsúdili fašizmus a nositeľov fašistických myšlienok a praktik. Nájdu sa takí, ktorí si nepoučiteľní. ktorí už svojou mentalitou prikláňajú sa k sile, moci.

Imponuje im veľkohubý vševedúci a všemocný vodca, ktorý za nich myslí, na pokyn ktorého konajú, pre ktorých nadradenosť nad inými, výnimočné postavenie a práva založené na potláčaní práv všeľudských, je cestou k budovaniu osobnej moci a k moci ich strany či skupiny. Nedbajú na ľudské práva, na práva jednotlivca. V mene akýchsi skupinových práv išli a idú za svojím cieľom - mocou nad inými, aj keď tých druhých - inak zmýšľajúcich - prevalcuje.

Demokratická spoločnosť je spoločnosť rôznorodá, každý jednotlivec má v nej zaručené právo na svoj názor, uplatnenie, pokiaľ nešliape po prázdninách. Rôznosť obohacuje, uniformita ochudobňuje národ i spoločnosť ako takú. Pluralita názorov je zárukou prosperity spoločnosti aj jej ekonomického rozvoja. Bez oponentúry niet pokroku ani vo vede, ani v spoločnosti. Naše zaostávanie za západnou Európou, zaostávanie ostatných krajín strednej a východnej Európy je toho dôkazom.

Roky plynú. Generácia strieda generáciu. Nikdy nemožno vstúpiť do tej istej rieky a dejiny sa neopakujú, môžu vzniknúť len určité analógie. Vhodné príležitosti pre optimálny rozvoj sa zriedka vracajú. Premrhať vhodný okamih znamená ďalšie zaostávanie, prehĺbenie rozdielu medzi tými napredujúcimi, ich ďalšie vzdalovanie sa...

Už staroveká múdrosť hovorí: "Dejiny sú učiteľkou života". Obzrime sa späť! Poznávajme svoju minulosť, aby sme lepšie chápali prítomnosť a vyhýbali sa chybám minulosti! Pre lepšiu budúcnosť.

Obzrime sa späť. Nezabúdajme na tých, ktorí priniesli obeť najvyššiu - svoj život. Takmer niet dediny, kde by nemali hoci skromný pamätník, pomník či tabuľu s menami tých, ktorí padli v prvej a druhej svetovej vojne. Krajné ho nemá. Nadchádzajúce 50. výročie ukončenia druhej svetovej vojny je vhodnou príležitosťou tento dlh splatiť. Rozhodnutím obecného zastupiteľstva bola poverená Komisia vzdelávania, kultúry a športu, aby v spolupráci so ZPB zhromaždila mená Krajňancov padlých v 1. a v 2. svetovej vojne. V našej jubilejnej knihe "Krajné 1392 - 1992" na stranách 104, 105, 106 je zoznam padlých. Nechýba tam meno vášho blízkeho príbuzného alebo známeho? Mrzeľo by nás, ak by na pamätníku padlých v 1. a 2. svetovej vojne chýbalo čo i len jedno meno. Za každú informáciu, ktorú zašlete na moju adresu, na OÚ alebo na ZPB vám vopred ďakujem.

Nech pamätník padlých je pamiatkou na mŕtvych a výstrahou pre žijúcich.

J. Matyášová
predsedníčka Komisie pre
vzdelávanie, kultúru a šport

pohľad cudzince

Veľa našich občanov, ktorí kratší alebo dlhší čas pobudli v zahraničí, si určite spomínajú, čo im prvé "cvrnklo" do oka. Obyčajne prvý dojem formuje našu mienku o tom - ktorom mieste.

Mal som možnosť počas tohoročného leta rozprávať sa s viacerými ľuďmi, ktorí už dlho žijú v zahraničí, ale korene majú z nášho kraja. Ich dojmy z našej obce a blízkeho okolia vám predkladám:

- na priedomí pri cestách je veľa buriny, tráva nepokosená
- ľudia nedbajú o poriadok
- obchod v Krajnom živa prázdnotou
- autobusové nástupište je špinavé a ošarpané
- potok je zanesený, je to vlastne špinavá stoka
- verejné záchody po okolí sú špinavé, v Krajnom vôbec nie sú
- značenie ciest je nedobré, dopravné značky sú špinavé a často poškodené
- v obci chýba pekáreň

- v Krajnom, v časti Kúty je na ceste veľa blata
- v roku 1993 bola často prerušená dodávka pitnej vody bez oznámenia, tento rok to bolo menej často, ale bolo.

Nuž takto nás vidia. Poučme sa, alebo sa aspoň zamyslime.

Ing. Kolník

PREČO BOLA VYTOPENÁ PANI BENDOVÁ

V noci z 18. na 19. mája t. r. silná búrka spôsobila zaplavenie domu pani Zuzany Bendovej na Podprehore č. 330. Voda spôsobila nános bahna, štrku a dreva do výšky asi 30 cm na dvore, v záhrade a aj v dome. Materiálna škoda bola veľká, jej veľkosť nepoznáme.

Núka sa však otázka. Prečo sa tak stalo? Kto je vinníkom? Nezasvätený by povedal - živelná pohroma.

Nie. Túto pohromu spôsobila ľudská ľahostajnosť a možno aj nevedomosť. Prvou príčinou bola veľká plocha vysadených zemiakov v Dolných Brezianách. Navyše riadky sú smerované v smere sklonu terénu. Množstvo vody, ktoré v krátkom čase spadlo, bolo takto nasmerované priamo do jarku pod osadou u Ferancov a potom sa valila priamo na usadlosť p. Bendovej a vykonala svoje dielo skazy.

Keby zodpovední pracovníci RPD dodržiavali a-grotechnické postupy, nemuselo k tejto pohrome dôjsť. Podobná situácia sa už viackrát stala a poučenie nenastalo.

Aby dielo skazy bolo dokonalé, takáto istá pohroma na tom istom mieste sa zopakovala 5. júna t. r. Bol by som rád, keby sa zodpovední pracovníci RPD v Krajnom na stránkach našich novín k tejto udalosti vyjadrili.

Ing. Kolník

pavel
šťaňanik

ŠTEFAN MIKULČÍK

Každý národ má svojich hrdinov - vlastencov, ktorí vrele ľúbia svoj národ, svoj ľud a sú ochotní sa preň i obetovať. I náš slovenský národ, hoci počtom malý a vekom mladý, má svojich vlastencov, hrdinov a rodolubov. Na mnohých spomíname a klaniame sa ich pamiatke, na mnohých zabúdame a veru nezaslúžene. Medzi takých zabudnutých národovcov patrí aj evanjelický kňaz na Košariskách Pavel Šťaňanik. Bol to veľký vlastenec a dnešní tzv. vlastenci mali by sa od neho veľa učiť, lebo Pavlovi Šťaňanikovi vlastenectvo prinášalo iba biedu.

Pavel Šťaňanik sa narodil 15. 10. 1844 v Krajnom. Pochádzal z farárskej rodiny. Jeho otec tiež Pavel bol v Krajnom farárom a matka bola sestra Vilka Šuleka, ktorý umrel v rokoch meruňomých martýrskou smrťou so svojím priateľom Holubým. Pavel Šťaňanik ako štvorročný prežival prvé vystúpenie slovenského ľudu a jeho narodenie je v súlade so zrodom nášho národa. Šťaňanikovi boli pomerne stará zemianska rodina. Rodina vzdelaných a úprimne cítiaca, ktorá mala hlboko zapustené korene národného povedomia. Práve toto vlastenecké prostredie formovalo mladého Pavla, ktorého krstným otcom bol veľký bojovník za práva slovenského národa Jozef Miloslav Hurban.

Spomenul som, že Štefánikovci boli stará zemianska rodina, ale v čase narodenia Pavla už chudobná a úzko spätá so slovenským poddaným ľudom a hlboko demokratická. To zemanstvo sa prejavovalo iba vonkajškom, snád oblekom, správaním sa, vzájomnou úctou a tradíciou, ale Pavlov otec brojil proti poddanstvu a netrpezlivo čakal príchod novej spoločnosti. Matka Pavla Štefánika bola rodená Šuleková a pochádzala tiež z uvedomelej a vzdelanej rodiny, nie však bohatej. To bol nakoniec údel vzdelaných rodín 19. storočia, ktoré sa neochvejne hlásili k slovenskému ľudu. Oplývali duševným bohatstvom, ale prázdnu truhlicou. Nemuselo tak byť, keby sa boli dokázali prispôsobiť maďarizačnému procesu.

Pavel Štefánik ukončil základné vzdelanie v Krajnom, potom študoval v Trenčíne a odtiaľ prešiel na evanjelické lýceum v Bratislave. I tu sa prejavil ako odhodlaný, nepodplatiteľný národovec a nezaprel svoje presvedčenie. Z lýcea v Bratislave bol vylúčený, ale nie pre nedostatky v prospechu alebo v chovaní, ale pre svoje národné cítenie. Odvážny študent a neohrozený bojovník za práva svojho národa Pavel Štefánik odišiel potom študovať na lýceum v Banskej Štiavnici, kde i ukončil stredoškolské štúdium. Teológiu študoval vo Viedni a v Roztoku. Ako študent teológie zúčastňoval sa spoločenského života Čechov a Slovákov. Navštevoval známeho vedca a profesora geológie Dionýza Štúra, ktorému prinášal zo Slovenska cenné nerasty a pomáhal geologicky mapovať Slovensko. Bystrý a vnímavý študent Pavel Štefánik si pozorne všímal spoločenský, kultúrny a renesančný život vo všetkých miestach, kde študoval. Viedol si o tom podrobné zápisky a predovšetkým venoval pozornosť sociálnym problémom. V r. 1864 zrodila sa jeho báseň "K národu", kde žiari nad osudom národa. V tejto básni je vyjadrené vyznanie Pavla Štefánika. Sú to bôhne slová a hlboko vyvierajú z poznania doby zvýšeného národného útlaku. Zároveň však vyjadrujú nádej, veď Slovanov sú milióny a keď sa spoja, padnú všetky okovy. To bolo jeho vyznanie.

Po skončení teologického štúdia v r. 1868 pôsobil ako kaplán u svojho švagra Ladislava Vannaho na Myjave. Tam sa zoznámil s dcérou niekdajšieho notára na Brezovej Albertínou Jurenkovou. Z veľkej lásky Albertíny a Pavla Štefánika sa zrodilo v r. 1871 manželstvo. Albertína Jurenková pochádzala z uvedomelej slovenskej rodiny a jej otec Samuel Jurenka sa zúčastnil revolúcie 1848 ako jeden z veliteľov povstalcov. Pavel Štefánik od januára 1870 pôsobil na Košariskách a v Prieasnom ako kaplán a po svadbe sa mladomanželia za slávneho sprievodu cirkevníkov presťahovali na Košariská. Košarisko-prieasňanská farosť neoplývala hmotnými statkami, ale zásluhou pani farárky Albertíny a Pavla Štefánika rodilo sa na novej fare bohatstvo duše. Obyvatelia Košarísk a Prieasného stali sa srdečnou záležitosťou mladej farárskej rodiny. Zo začiatku bývali v škole a veru v stiesnených podmienkach, ale obetaví kopaničiari urýchlene prikročili k výstavbe fary. Manželstvo Pavla Štefánika bolo skutočne šťastné a bohaté na úrodu detí. Dvanásť ratoleťí zdobilo košariskú faru. Štyri dievčence - Olga, Ľudmila, Elenka, Marinka a osem chlapcov Jaroslav, Fedor a Mojmír zomreli ako malí, potom Milan, ktorý bol v poradí šieste dieťa, ďalej Ladislav, Pavel a Kazimír. Dnes sa nám taký počet detí javí ako nesmierne veľký, ale v minulosti to nebolo nič nezvyčajné a dokázali tie deti vychovať, ale aj postarať sa o ne a dať im patričné vzdelanie a zamestnanie.

Pavel Štefánik bol bytostne vrastený do tohto kraja. Pochádzal z neho a mal ho naozaj rád. Zverenú cirkev viedol príkladne a spravodlivo. Nekompromisne bojoval proti pretváрке, klamu a cirkevníkov nabádal k prísnemu mravnému životu. Ľudia ho mali radi, ale sa ho aj báli, lebo bol prísny a náročný. Tak aspoň spomínali starí Košarišťania. Poznali hospodárske podmienky na fare, a preto ochotne obetovali i navyše okrem predpísaných dávok podľa vokátora. Pán farár pomáhal svojim cirkevníkom ochotne a nezištne. Od neho nik neodišiel bez pomoci, podpory a častejšie rady. Bol vzorným učiteľom vnímavých cirkevníkov. Učil ich obrábať pôdu po novom, viedol gazdov k ovocinárstvu a najmä k včelárstvu. Mal rád humor

a dokázal sa srdečne vysmiať vlastným chybám. Štedrosť pani farárky a pána farára bola známa, ale každý vedel, že mešec je obyčajne prázdny. Pavel Štefánik bol spoločensky vytríbený človek. V mladosti bol vychovávateľom v grófskej rodine a tam sa zdokonalil v spoločenskom vystupovaní a pohybu v tzv. lepšej spoločnosti. Pre jeho dokonalé vystupovanie, takt, rozprávačský talent a osobné čaro bol obľúbeným spoločníkom pri rozličných posedeniach statkárov vo Vrbovare, v Piešťanoch a v Novom Meste nad Váhom. To boli väčšinou maďarskí džentríci, ktorí stáli na druhej strane politického diania, ale pokladali si za česť či spoločenský kurz posedieť si s pánom farárom z Košarísk v kasíne pri kartovej hre. Vôbec im nevadilo, že Pavel Štefánik je označovaný ako nepriateľ Maďarov. Tá spoločnosť, kde sedel Pavel Štefánik, mala vysokú spoločenskú úroveň, avšak pán farár neoplýval zbytočným grošom, a preto, keď považskí džentríci chceli mať Pavla Štefánika vo svojej spoločnosti, poslali pre neho kočiar alebo sane a zároveň priniesol kočíš mešec, v ktorom bolo 100 zlatých na prípadnú prehru. Výborne ovládal maďarský a nemecký jazyk, ale maďarónsku spoločnosť nutil hovoriť po slovensky. Koluujú historiky, ako Pavel Štefánik dokazoval džentríkom ich slovenský pôvod a s humorom prekladal ich priezviská do slovenčiny. Nik z tejto spoločnosti nesmel ani slovíčkom uraziť jeho národ, lebo všetci poznali jeho odvahu a silu. Pavel Štefánik bol náruživý poľovník. V horách sa rozptyľoval, odnáhal ťuďné myšlienky a keď mu bolo najhoršie, uspokojoval rozdrásanú dušu. Okolité hory boli plné zveri, ale chudobná košariská fara neumožňovala realizovať pánsku záľubu legálne. Pán farár sa musel utiekáť k pytliactvu. Veselo chodil s predovkou pod kabátom a on to vlastne nepokladal za veľký prečin a vonkoncom nie za hriech. Nezavídel, ale spravodlivo sa delil s grófskymi poľovníkmi o to, čo poskytovala príroda. Mal i vyvíčeného psa, ktorému stačilo zaveliť "do Mikulčíkov" a pes zabehol k Mikulčíkovi na Breh a ten už vedel, že má z náročníka vytriahnuť flinetku a počkať v úvoze. Potom veselo poľovali a aby ich nemohli pan-skí hájníci identifikovať, volali na seba krstným menom. Z toho potom vznikli humorné príbehy, keď na velebného pána volal jeho cirkevník "Paľo, nadbehni!"

Pavel Štefánik bol výborný kazateľ. Kázne si pečlivo pripravoval a boli bohaté na mnohé krásne výchovné príklady. Patrí medzi národných buditeľov, hoci ho naša literatúra a ani historická encyklopédia ako takého neuvádza. V národnom živote pozorne sledoval rozvoj kultúrnych snáh národných a takto pôsobil na svojich cirkevníkov. Pavel Štefánik bol celou dušou oddaný národnej myšlienke, ktorú reprezentoval obetavý národovec Dr. Jozef M. Hurban, farár v Hlbokom. Znova pripomínam, že košariská fara neoplývala bohatstvom, ale na slovenské časopisy a knihy peniaze museli byť. Odoberali Slovenské pohľady, Národné noviny, Slovenský týždenník, Kvety, Cirkevné listy, Slovenský denník a Umelecký hlas, ktorý vydával syn Milan s maliarom Kalivodom v Prahe. Domnievam sa, že tento výpočet slovenských časopisov je dostatočným vyjadrením kultúrneho ovzdušia na košariskej fare. Tie noviny však neboli iba pre vnútornú potrebu rodiny, ale pán farár ich rozdával svojim cirkevníkom, aby sa i pospolitý ľud vzdelával a mohol sledovať rozvoj národného života.

Popri kňazskom povolaní vykonával funkciu dekana a to mal na starosti cirkevné školy v celom senioráte. I tu dbal o čínorodý národný život v cirkevných zboroch. Snažil sa vypestovať lásku k domovine, k rodnej hrude. Toto výchovné pôsobenie predovšetkým uplatňoval vo svojej rodine. Všetky jeho žijúce deti s láskou spomínali na rodné Košariská a nesmierne radi sa vracali do kraja pod Ťubočou a Bradlom. Pomer Pavla Štefánika k deťom bol veľmi srdečný a nežný, zároveň však mimoriadne náročný. Vyžadoval bezpodmienečnú poslušnosť a disciplínu. O jeho náročnosti a disciplíne koluujú mnohé historiky. Rozprávali mi starí, ktorých učil náboženstvo, aký bol poriadok v učebni. Pri vyučovaní bol veľmi náročný a zároveň zhovievavý. Dobre poznal pomery v jednotlivých rodinách a podľa pomerov i hodnotil svojich žiakov. Bol vtipný a s úsmevom prijímal vtipy, ktoré boli urobené na jeho účet. Syn Milan ako študent prišiel domov na prázdniny a raz v nedeľu, keď

pán farár videl, že sa Milan nechystá do kostola, spýtal sa ho: "Ideš s nami do kostola, Milan?" "Nie", odpovedal. "A prečo?" Milan sa mohol vyhovoriť na všeličo, ale odpovedal otcovi vtipne a pravdivo: "Pretože tú kázeň už viem, čo dnes budeš kázať!" Tým poukázal, že i taký skúsený kazateľ, ako Pavel Štefánik, použije kázeň z minulosti i keď to osobne neschvaľoval. Podobné historicky kolujú na Košariskách a v Prieipasnom a hovoria o vtipnosti Pavla Štefánika. Niektoré boli celkom drsné, ale nikdy nesmeli zachádzať do nechutnosti a vonkoncom nesmeli nikoho urážať.

Pokračovanie v budúcom čísle

VŠADE ZIMA, VŠADE MRÁZ

Biely plášť kryje prírodu,
Šedý mrak oblohu halí,
Všade zókol - zblízka, zdiali -
Obraz trudný smrti hrobu.

Všetko stuhlo, zmeravelo
Vtáctvo v diaľku odletelo,
Zmizla zeleň, spustli stráne
Víchor hučí, stromy láme,
A vydáva drsný hlas:
"Všade zima - všade mráz."

Aj obraz ľudskej staroby!
Zhasne mladost', sily žitia
A tiesne ťa v náruč' schytia
Skliesniac ducha do poroby.
Keď v hlave pusto, srdco vadne.
A vókol len tváre chladné

Nechápu tvojej túžby vzlet,
Nechcú ti porozumieť:
Tu hľadáš vpravo - vľavo zas -
Všade zima - všade mráz.

Aj smutný los Ahasvera,
Keď duch blúdi chladným svetom
A zmorený dlhým letom
V nesplnených túžbach zmiera.

Spomínaš obrazy chvíle,
Zašlosti postavy milé,
Ktoré v tvojho žitia vienk
Vplietli kvietky rozpomienok
Aj z ich hrobov znie ten hlas:
"Všade zima, všade mráz."

KULTÚRNE PODUJATIA V OBCI

V zasadačke Obecného úradu Krajné sa dňa 1. júla 1994 konali oslavy pri príležitosti štátneho sviatku Cyrila a Metoda. S programom vystúpili pracovníci Regionálneho kultúrneho strediska Trenčín a naše žiačky zo Základnej umeleckej školy pod vedením učiteľa p. Jánoša. Program bol umelecky i náplňou vysoko hodnotný. Kto sa zúčastnil na podujatí, bol obohatený o kultúrny zážitok, ale i o vedomosti z dávnej minulosti nášho národa i dejov deviateho storočia na našom území.

Návštevnosťou na kultúrnych podujatiach v našej obci sa nemôžeme pochváliť. I na tento program prišlo málo občanov. Mrzí nás, že ani naša mládež nemá záujem o kultúrne podujatia okrem diskoték, čo je na ujmu jej citového rastu.

Ďalším kultúrnym podujatím bola výstava kresieb akad. mal. Štefana Pavelku. Občanom Krajného sa predstavil retrospektívnu tvorbu v obore kresby. Boli vystavené i práce zobrazujúce Krajné a jeho okolie. Vernisáž bola 18. júna. Výstavu otvorila PhDr. Alena Hejlová, historička výtvarného umenia z galérie Miloša Bazovského v Trenčíne. Vysoko hodnotila usporiadanie tejto výstavy v obci za hojnej účasti občanov. Výstavu si prezreli i žiaci základnej školy.

V. Drobná

TJ V KRAJNOM OSLÁVILA 60 ROKOV FUTBALU

Na tento rok pripadlo našej Telovýchovnej jednote osláviť 60. výročie kultúrno-športového klubu. Výbor Telovýchovnej jednoty Slovan v spolupráci s Obecným úradom tieto oslavy pripravili na dni 16. a 17. júla. Zámerom bolo, aby v ich priebehu dostali možnosť športovým zápolením preukázať svoju výkonnosť všetky kategórie našich športovcov - futbalistov. V sobotu si v priateľských zápasoch zmerali sily naši žiaci so súperom z Podolia, dorast so súperom z Myjavy - výsledok 0:0 a starí páni - pokračovatelia zakladateľov Telovýchovnej jednoty s rovesníkmi z Prašník víťazstvom 2:1.

V nedeľu usporiadala Telovýchovná jednota futbalový turnaj, ktorého účastníkmi popri našej Telovýchovnej jednote boli Telovýchovná jednota Bradlan Brezová pod Bradlom, Telovýchovná jednota Prašník, Telovýchovná jednota Čachtice. Všetky zápasové výsledky naprosto vyrovnané, o čom svedčia aj výsledky:

KRAJNÉ - ČACHTICE 2:2

na pokutové kopy postúpili Čachtice

BREZOVÁ POD BRADLOM - PRAŠNÍK 1:1

na pokutové kopy postúpila Brezová pod Bradlom

o 3. miesto: KRAJNÉ - PRAŠNÍK 2:2

na pokutové kopy 3. miesto Prašník

Až v boji o 1. miesto sa v riadnom hracom čase zrodilo víťazstvo Čachtíc nad Brezovou pod Bradlom v pomere 2:1.

V prestávke po prvom zápase turnaja bola oficiálna časť osláv, v ktorej predseda Telovýchovnej jednoty Slovan Krajné Ing. Baran a p. Branko Matyáš stručne pripomenuli účastníkom turnaja i početnému obecstvu vznik a históriu krajienského futbalu až po jej súčasnosť. V ďalšej prestávke spríjemnila pekné popoludnie kultúrna vložka žiakov IŠU pri ZŠ v Krajnom pod vedením p. Jánoša. Keďže aj počasie prišlo našim športovcom po oba dni, táto akcia prilákala na ihrisko Telovýchovnej jednoty mnoho bývalých aktívnych športovcov našej Telovýchovnej jednoty a v družnom posezení v príjemnom prostredí sa stretlo niekoľko generácií, ktoré reprezentovali našu obec od vzniku Telovýchovnej jednoty až dodnes. Aj tento článok nech je vďaka všetkým organizátorom tohto podujatia a všetkým na oslavách menovaným aj nomenovaným funkcionárom a priateľom športu, s ktorých pomocou a zánietením je naša Telovýchovná jednota Slovan životaschopná a ktorej snahou je dobre reprezentovať našu obec.

Ivan Macúch

60 ROKOV FUTBALOVÉHO ODDIELU V KRAJNOM /pokračovanie/

Pri spomienkach na minulú športovú činnosť vás musím oboznámiť ešte s jedným provizorným ihriskom, ktoré sa podľa Pavla Moravca st. nachádzalo v Jabloní, na území ktorého sa rozprestiera čistíčka vód. Pamätám sa, že v zimnom období tu bývali na lúkach veľké plochy ľadu, na ktorých sme absolvovali prvé kroky na korčuliach, takzvaných halifaxniach, kvintákokoch (začali sa vyrábať v Kanade v meste Halifax). Mnohí však mali po domácky vyrobené korčule z polienka, prevŕtaného dvoma dierami, ktorými sa prevliekol špagát a tým sa korčuľa pripevnila na topánku. Naspodu polienka bol pripevnený prút zo starej kôry. Korčuľovalo sa na jednej nohe. Druhou sa korčuľiar odrážal.

Počas vojnovkej doby sa zápasy nekonali pravidelne a bolo ich samozrejme menej. Pamätám si na jeden, ktorý sa uskutočnil medzi našimi hráčmi a nemeckou posádkou, ktorá sídlila v budove meštianskej školy. Nemeckí vojaci povzbudzovali svojich hráčov výstrelmi z pušiek slepými nábojmi. Naši hráči tento zápas prehrali, lebo viacerí hráči boli v partizánskych oddieloch.

V zápasoch, ktoré sa hrali s veľkou vervou, často prichádzalo k úrazom. V zápase s Kostolným, v ktorom Ján Kubiš (partizán pochovaný na vrchu Roh) nechtiac zasiahol Ambróza Hletku tak, že mu zlomil obe lýtkové kosti. Hrávalo sa viac silovo ako technicky.

Na zápasy futbalistov vozil najčastejšie Samko Bumbál, ktorý mal veľký rebriniak a silné kone. Pamätám si, ako nás viezol na rebriniaku na zápas do Brezovej. Hráči sedeli na rebrinách a vpredu na doske ujo Bumbál poháňajúci kone. Vzadu voza jeden z hráčov mal na starosti hamovník. Takto na voze sme sa doslova terigali až na Brezovú, kde takto utrmácaní hráči nastúpili k zápasu. V zápase chytal Samko Remiáš z Podkylavy, ktorý bol vychyreným brankárom, ale v tomto zápase pustil 8 - 9 gólov. Krajňancom nepomohol v zápase ani Janko Valášek, profesor telocviku na gymnáziu v Bratislave. Po skončení zápasu sme sa viezli napät cez Košariská a Podkylavu domov. V prípade dažďa sa na oblúky pripevnila celťová plachta. anúšikov veľa nebývalo, lebo na voz sa zmestilo cca 20 - 25 ľudí.

S vážnejším prístupom k futbalovým zápasom sa pristúpilo až v povojnových rokoch, kedy sa zápasy začali hrať pravidelnejšie. No i v tomto čase sa zápasy dojednávajú. Jednateľmi boli Ivan Bórik a Ivan Tomka. V tomto období začali hrať mladí chlapi, ktorí v tom čase mali 15 - 16 rokov a hrávali za dospelých. Boli to Martin Kostelný, Jaro Vydarený z Podkylavy, Štefan Kostelný, Štefan Bumbál, Branko Matyáš. K týmto mladým hráčom treba spomenúť tých, ktorí tvorili káder mužstva dospelých Jána Ďuriša, Ivana Ďuriša, Pavla Moravca, Víla Adameho, Michala Vaváka, Štefana Vydareného, Martina Janeku, Jána Miku, Pavla Bumbála - Matušíka. Niekedy títo mladí hráči, ktorí hrávali i za dospelých si taktikou vyjednávali zápasy so seberovnými.

Na takéto zápasy chodili pešo, najmä do Šipkového a Kostolného. V zápase so Šipkovým sme prehrali z jedenástky 1:0. V našej bránke chytal Ivan Tomka, najstarší z nás, no gól dostal z pokutového kopu, ktorý si domáci rozhodca vymyslel. Smutní sme sa krížom cez Šipkovský háj vracali domov. Utešovali sem sa tým, že za Šipkovým sme si natrhali uhorky, ktorými sme si zahánali smäd a hlad.

V období, kedy už v obci boli 2 nákladné autá, vozil nás na zápasy a zároveň hral Ján Miko na svojom Mercedese Benz. Hrával Pavé krídlo. Pri zápase v Podolí strelil tretí gól si poškodil meniskus a potom určitú dobu chytával.

V letnom období často bývali dlhé pauly medzi dojednanými zápasmi. Tieto pauly si futbalisti vyplňali zápasmi medzi horným a dolným koncom obce, prípadne sa usporiadali zápas medzi ženatými a slobodnými. Tieto zápasy sa hrávali dosť tvrdo, no bez vážnejších zranení. Často po futbalovom zápase usporiadali tanečnú zábavu na hornom konci pod lípkami alebo v strede dediny pri hasičskej strážnici. Tu sa zišla mládež i ženatí hráči so svojimi manželkami a pri hudbe a víne sa zabávali a rozoberali zápas. Zábava trvala maximálne do pol noci, veď ráno každý musel do práce.

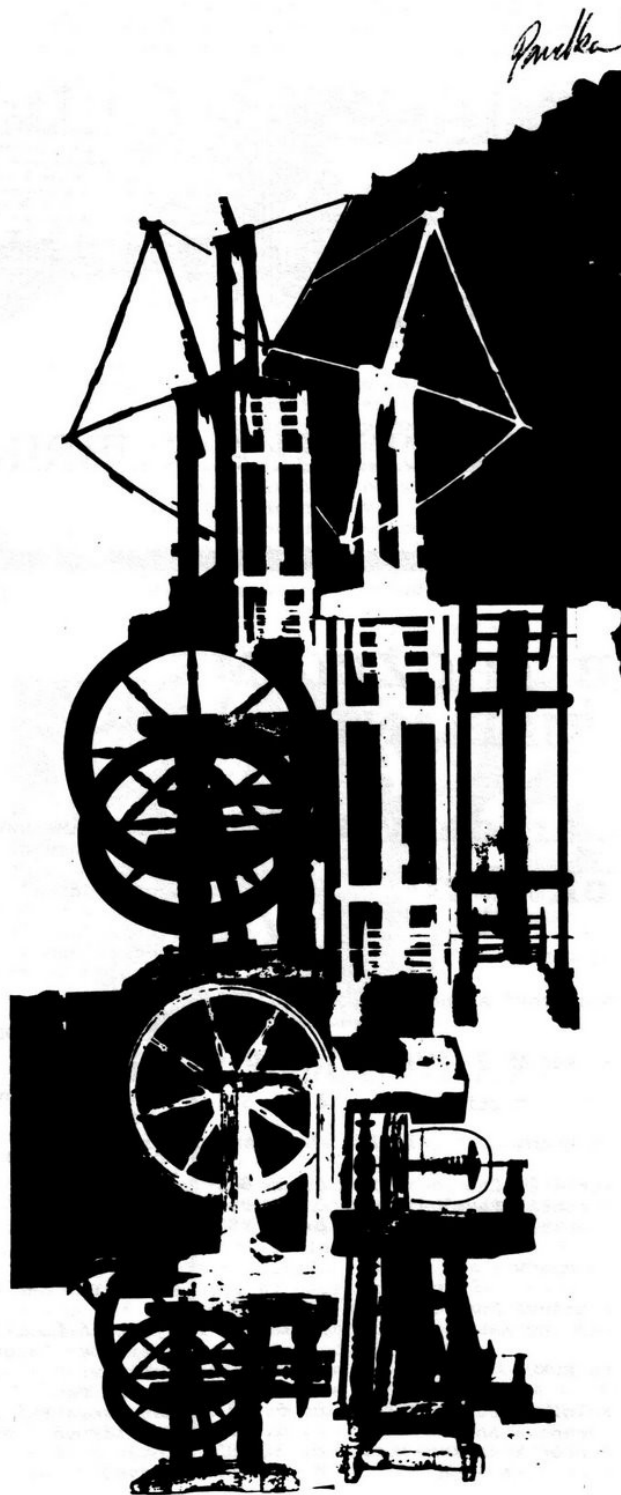
Začiatkom päťdesiatych rokov futbalisti sa prihlásili do okresnej súťaže, v ktorej hrali dôstojnú úlohu. Patrili medzi mužstvá, ktoré aspirovali na popredné miesta. V tomto čase bojovali o prvenstvo najmä kluby z Kostolného, Myjavy, Brezovej, Turej Lúky a Krajného. Ostatné kluby boli slabšej výkonnosti, pretože boli novozaložené: napríklad Vrbovce, Bukovec, Poriadie, Hrašné, Vadovce, Brestovec, Hrachovište, Turá Lúka u Belanských, Košariská. V zápasoch s týmito mužstvami boli víťazstvá i dvojciferné.

V tomto období sa hrávalo na sokolské legitiácie. Ústredná registrácia pre okresné súťaže nebola, takže v každom zápase nastupovali i hráči, ktorí hrali načierno. Za náš klub takto hrával v zápasoch Rudo Čanky, ktorý dostal doživot-

ný dištanc za udretie rozhodcu v zápase na Myjave (bol hráčom 1. mužstva Myjavy). Po roku mu trest odpustili a vrátil sa späť na Myjavu.

Legitiácie sa často falšovali, hráči, aby mohli hrať sa ostaršovali, menil sa rok narodenia. Kde sa hráči dobre poznali, dochádzalo často k paradoxným situáciám a hádkam, či hráč môže hrať, prípadne nie. O takomto zápase a jeho dozvukoch sa budete môcť dočítať v budúcom čísle.

Branko Matyáš

OZNAM

GENERÁLNY BISKUP EV.A.V V KRAJNOM

V prvú septembrovú nedeľu sme na službách Božích v evanjelickom kostole privítali medzi nami vzácného hosťa a to generálneho biskupa Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku Pavla Uhorskáia. Na prvý pohľad obyčajný človek, no svojou pevnou vierou a presvedčením vzbudzuje rešpekt a úctu. Svojou kázňou upútal a vyzval všetkých k láske k blížnemu, svornosti a zanietenosti pre prácu v zbere.

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

BLAHOŽELÁME JUBILANTOM

narodeným v októbri

50 ROKOV

Blanárová Alena č. d. 365

60 ROKOV

Kubica Martin č. d. 538

70 ROKOV

Kubiš Štefan č. d. 856
Otrubčák Pavel č. d. 907
Otepka Pavol č. d. 787

75 ROKOV

Kubišová Anna č. d. 25
Redecký Karol č. d. 637

80 ROKOV

Kolník Martin č. d. 234
Turanová Anna č. d. 134
Konečníková Katarína č. d. 695
Blanárová Anna č. d. 560

BLAHOŽELÁME NOVOMANŽELOM (jún - august)

Igor Vydarený - Iveta Macúchová
Vladimír Kostelný - Lenka Kavická
Patrik Kováčik - Michaela Megová
Radovan Sahaj - Danka Adámková
Miroslav Dúbrava - Jana Turanová

VITAJTE NOVORODENCI

Roman Jaššo
Markéta Parčiová
Soňa Kubusová
Juraj Sekerka
Kristián Hanus
Tomáš Macúch
Marián Vranák
Filip Ludwig

ROZLÚČILI SME SA...

Vydarená Ľudmila č. d. 399
Slezáková Antónia č. d. 299
Lukáčová Alžbeta č. d. 805
Pakány Pavol č. d. 725
Matyášová Emília č. d. 302
Papuláková Anna č. d. 515
Kovár Štefan č. d. 230
Medveď Pavol č. d. 847

OZNAM

V poslednom období Slovenská automobilová doprava znižovala počty autobusových liniek a presúvala časy spojov tak, že to občanom nevyhovovalo. Malo to zlý ohlas medzi občanmi, ako aj zástupcami obcí. Preto starostovia obcí z celého novomestského okolia navštívili riaditeľa SAD v Novom Meste nad Váhom, kde sa snažili danú situáciu riešiť, čo sa však nepodarilo, pretože SAD pre svoju zlú finančnú situáciu nemôže prevádzkovať všetky spoje. Tak isto neúspešne dopadlo aj osobné jednanie s predstaviteľmi našej vlády na Starej Turej. Od septembra oznámila SAD v Novom Meste nad Váhom, že bude znižovať ďalší počet spojov na linke 81223 Nové Mesto nad Váhom - Stará Turá - Krajné. Vzhľadom na kritickú situáciu, ktorá by nastala v dopravnej občanov našej obce, starosta pozval zástupcov SAD na obecný úrad k riešeniu danej situácie. Po uzavretí dohody, že obec bude dotovať 1 Sk za odjazdený kilometer, čo bude predstavovať asi 12 000 Sk mesačne, SAD linku ponechala a spoje upravila podľa možnosti a požiadaviek občanov. Na záver chceme podotknúť, že povinnosti, ktoré si neplní štát voči občanom, musí na tlak občanov riešiť a znášať obec, avšak nevieme dokoľko.

Ing. E. Valášek
starosta obce

PONUKA

Potrebuje zatepliť okná? Máte problémy s rosením okien a únikom tepla cez ne? Často okná natierate?

Tieto a ďalšie problémy vám vyriešia **plastové predokenné zatepľovacie rolety**, ktorými zadržíte až 25 % tepelnej energie, ktorá uniká cez okno.

Ponúkame vysokú kvalitu a veľký sortiment montovaného materiálu s kvalitnou montážou. Dodacie lehoty 2 - 4 týždne. Zameranie, montáž, záručný a pozáručný servis poskytujeme

M - PQS
916 16 Krajné č. 849
č. t. 0834/906 212

Vydáva: Obecný úrad Krajné
Náklad: 200 ks, dvojmesačník
Redakčná rada: J. Matyášová - ved.
Š. Pavelka
M. Bukovčanová
D. Marková
V. Drobná
Registrácia: OÚ RK Trenčín
r.č.: 01-456/1994